

Cinc criteris davant la innovació educativa

Dll, 24/10/2016 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) La innovació educativa viu un moment fort. És una eclosió en un camí de llarg recorregut. Mentre alguns la perceben com una moda passatgera, d'altres la redueixen a una revolució tecnològica. El màrqueting educatiu fa d'esquer, però deixa algunes qüestions enlaire.

Per posar ordre entre mitjans i finalitat, hem parlat amb el secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, **Enric Puig**, pocs dies abans que mestres i professors celebrin la [II Jornada d'Innovació](#) al col·legi Dominiques de l'Ensenyament de Barcelona. El nucli de la proposta servirà per identificar elements comuns i diferenciadors d'alguns projectes que s'estan implantant en les escoles. Hi participaran **Pep Buetas**, de la Xarxa Maristes Innovació; **Modest Jou**, de l'#Avuixdemà de la FEDAC; **Josep Menéndez**, del projecte 'Horitzó 2020' de la Fundació Jesuïtes Educació; **Boris Mir** d'Escola Nova 21' i **Pere Vilaseca** comentarà el projecte 'SUMMEM', de l'Escola Pia.

Vet aquí cinc ítems de la conversa amb Enric Puig, per comprendre millor d'on vénen i on van les escoles que han dit sí a la innovació.

1. Un llarg itinerari. La innovació educativa al nostre país comença a finals dels anys 60 i principis dels 70. N'és exemple el Col·legi Montserrat que durant molts anys ha dirigit la religiosa i pedagoga **Montserrat del Pozo**. "La innovació educativa ha pres força especial gràcies a les noves tecnologies" reconeix Puig. Però insisteix en el context, que ve d'antic: "És assenyat col·locar el procés actual com un moment fort d'un itinerari d'innovació que és bastant més llarg".

2. Una resposta a les necessitats de cada moment. L'escola cristiana ja va oferir llavors cursos i seminaris arreu per introduir canvis en la praxis diària a l'aula. L'objectiu es manté: "De la mateixa manera que en el seu moment es va buscar la resposta al repte de la societat industrial, estem buscant la resposta pedagògica al moment actual".

3. L'alumne, al centre. I el mestre, al costat. S'ha convertit en un mantra de la innovació educativa: "L'alumne és al centre de l'aprenentatge". Però, on queda el mestre? "És molt convenient i saludable que el mestre estigui aprop, no es pot menystenir la figura del mestre". Assegura que el consell "és molt vell" però segueix sent vàlid: "Cal redescobrir la figura del mestre que acompanya, que és referent, que ofereix, que obre horitzons."

4. Educar el cor de la persona. Enric Puig és conscient que circulen missatges equívocs en la crida a la innovació educativa. Què venen les escoles? Excel·lència, domini de l'anglès i de les noves tecnologies, les intel·ligències múltiples.... "Tot això és boníssim!", assegura. Sempre que l'escola no s'oblidi del que és primer: "Hem d'educar el cor de les criatures perquè això és el que les fa persones". I què vol dir educar el cor? "Que sigui compassiu, comprensiu amb l'altre, solidari".

5. El cost d'innovar. Totes les escoles poden assumir el cost de la innovació? Enric Puig recomana "ser molt amatent a la realitat, no fos cas que estiguem parlant d'una innovació on no tothom pugui arribar". Si es vol fer el pas, reivindica dotar abans les escoles dels recursos necessaris.